

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Деряжної Ярослави Іванівни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 33 Закону України „Про державну службу“, пункту 5 частини п'ятої статті 214 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
24 вересня 2014 року
№ 85-у/2014

Справа № 2-74/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича – доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Деряжної Ярослави Іванівни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 33 Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490),

пункту 5 частини п'ятої статті 214 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянка Деряжна Ярослава Іванівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положення частини другої статті 33 Закону України „Про державну службу“ (далі – Закон) щодо з'ясування змісту словосполучення „інших надбавок“, застосованого у цій нормі, з метою визначення складових заробітної плати державних службовців, а також положення пункту 5 частини п'ятої статті 214 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) щодо підстав для визнання касаційної скарги необґрунтованою.

Необхідність в офіційному тлумаченні положень частини другої статті 33 Закону автор клопотання обґрунтовує неоднозначним, на його думку, їх застосування судами загальної юрисдикції при розгляді питань щодо зобов'язання здійснити перерахунок призначеної пенсії виходячи із заробітної плати з урахуванням суми матеріальної допомоги та пункту 5 частини п'ятої статті 214 Кодексу щодо визнання касаційної скарги необґрунтованою. Суб'єкт права на конституційне звернення стверджує, що така судова практика призвела до обмеження його прав, гарантованих статтею 24, пунктом 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

До конституційного звернення Деряжна Я.І. долучила копії рішень судів загальної юрисдикції, прийнятих стосовно неї, а саме: постанови Івано-Франківського міського суду від 9 лютого 2011 року, ухвали Львівського апеляційного адміністративного суду від 8 листопада 2012 року, ухвали Вищого адміністративного суду України від 30 листопада 2012 року, а також копії судових рішень, прийнятих в адміністративних справах щодо інших

осіб: постанови Івано-Франківського міського суду від 13 жовтня 2011 року, ухвал Вищого адміністративного суду України від 12 липня 2012 року, від 11 грудня 2013 року, постанови Верховного Суду України від 20 лютого 2012 року.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 10 вересня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України є різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

З матеріалів конституційного звернення та долучених до нього копій рішень судів загальної юрисдикції вбачається, що Деряжна Я.І. не довела неоднозначного застосування положення частини другої статті 33 Закону, оскільки суди у своїх рішеннях застосовували різні норми права. Так, рішення судів, прийняті стосовно неї, постановлені із застосуванням положення частини другої статті 33 Закону, а рішення судів щодо інших

осіб – на підставі положень статті 66 Закону України „Про пенсійне забезпечення“ від 5 листопада 1991 року № 1788–XII та статті 41 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV, що виключає можливість стверджувати про наявність неоднозначного застосування зазначеної норми Закону.

Крім того, Деряжна Я.І. не навела фактів неоднозначного застосування положення пункту 5 частини п’ятої статті 214 Кодексу, оскільки воно застосоване в ухвалі Вищого адміністративного суду України від 30 листопада 2012 року, а в ухвалі цього ж суду від 25 травня 2012 року висновок аргументовано іншими положеннями наведеної статті Кодексу, які регламентують порядок відкриття касаційного провадження і не можуть підтверджувати неоднозначності застосування вказаного положення Кодексу.

Отже, Конституційний Суд України вважає, що автор клопотання не дотримав вимог пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Деряжної Ярослави Іванівни щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 33 Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 52, ст. 490), пункту 5 частини п’ятої статті 214 Кодексу адміністративного судочинства України згідно з

пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ